

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Kulesza

Protokolant: sekretarz sądowy - Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 r., w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w B. następcy prawnego (...) S.A. z siedzibą w R.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych

na skutek odwołania powoda od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 lipca 2010 r., nr (...)(...)/(...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala dla roku 2009 wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych dla (...) S.A. z siedzibą w B. (następcy prawnego (...) S.A. z siedzibą w R.) w kwocie (+) 6.830.520 zł. (plus sześć milionów osiemset trzydzieści tysięcy pięćset dwadzieścia złotych) polegającej na wypłaceniu przez Zarządcę (...) S.A. w W.,**
- 2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 100 zł. (sto złotych) tytułem zwrotu opłaty sądowej od odwołania oraz kwotę 360 zł. (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Hanna Kulesza

XVII AmE 159/10

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 lipca 2010 r., nr (...)(...)/(...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki działając na podstawie art. 30 ust. 1 i art. 35 ust 4 w zw. z art. 2 pkt 12, art. 6 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 33 i art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 35 i art. 37 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. nr 130, poz. 905 ze zm.), ustalił dla roku 2009 dla powoda (...) S.A. z siedzibą w R. (obecnie (...) S.A. z siedzibą w B.), wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych w kwocie ujemnej 33 872 472 zł. (minus trzydzieści trzy miliony osiemset siedemdziesiąt dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt dwa złote), natomiast wysokość środków wraz z odsetkami jaką (...) S.A. z siedzibą w R. ma zwrócić zarządcy (...) S.A., w kwocie 38 145 451 zł. (trzydzieści osiem milionów sto czterdzieści pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden złotych).

Od tej decyzji (...) S.A. z siedzibą w R. (obecnie (...) S.A. z siedzibą w B.) wniosła odwołanie, zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie art. 30 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 4 Ustawy oraz w zw. z art. 2 pkt 12 Ustawy - poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że pojęcie przychody w tych przepisach pozwala na uznanie za przychody innej wartości niż przychody rzeczywiste konkretnego wytwórcy, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych, a w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
2. naruszenie art. 30 ust. 1 w zw. z artykułem 27 ust. 4 Ustawy oraz w zw. z art. 2 pkt 12 Ustawy - poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że pojęcie przychody ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym w tych przepisach nie obejmuje przychodów uzyskanych przez wytwórcę wchodzącego w skład grupy kapitałowej z transakcji z podmiotami wchodzącymi w skład tej samej grupy kapitałowej, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych i w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
3. naruszenie art. 30 ust. 1 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że może on być stosowany do korygowania wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych dla wytwórcy wchodzącego w skład grupy kapitałowej, czyli do osiągnięcia celów, dla których przewidziany jest artykuł 32 Ustawy,
4. naruszenie art. 30 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 4 Ustawy oraz w zw. z art. 2 pkt 12 Ustawy oraz w zw. z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne i w zw. z art. 45a ust. 1 Prawa energetycznego - poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że pojęcie rynek konkurencyjny użyte w Ustawie nie obejmuje sytuacji, w której wytwórca dokonuje sprzedaży energii elektrycznej do podmiotów w ramach tej samej grupy kapitałowej co wytwórca, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych i w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
5. naruszenie art. 30 ust. 1 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że może on być stosowany dla kontroli przez Prezesa URE ceny energii elektrycznej sprzedawanej przez wytwórcę, czyli dla osiągnięcia celów, dla których przewidziany jest art. 37 Ustawy,
6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia - polegający na uznaniu, że podmioty wchodzące w skład grupy kapitałowej nie mają możliwości swobodnego podejmowania decyzji gospodarczych oraz swobodnego kształtowania swoich stosunków prawnych, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako rzekomo nie osiągniętych na rynku konkurencyjnym i w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
7. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia - polegający na uznaniu, że (...) S.A. nie miała możliwości swobodnego podejmowania decyzji gospodarczych w zakresie ustalenia ceny sprzedaży energii elektrycznej, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako rzekomo nie osiągniętych na rynku konkurencyjnym i w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
8. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia - polegający na błędnym przyjęciu, że wolumen energii zakontraktowany przez Powoda w 2009 roku na rzecz (...) S.A. (dalej (...) S.A.) był równy wolumenowi rzeczywiście sprzedanemu przez Powoda do (...) S.A., co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia przez Pozwanego, że średnia cena sprzedaży energii elektrycznej (...) S.A. w kontrakcie zawartym z (...) S.A. wyniosła w 2009 roku 182,59 zł.,

9. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia - polegający na uznaniu, że średnia cena sprzedaży energii elektrycznej przez (...) S.A. nie była ceną rynkową, co doprowadziło do nieuwzględnienia przez Prezesa URE rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako rzekomo nie osiągniętych na rynku konkurencyjnym i w konsekwencji do nieprawidłowego ustalenia wysokości korekty kosztów osieroconych dla (...) S.A. dla roku 2009,
10. naruszenie art. 32 Ustawy w zw. z załącznikiem nr 7 do Ustawy - poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że możliwe jest korygowanie korekty rocznej kosztów osieroconych (...) S.A. o część wyniku finansowego (...) S.A. (dalej „(...) S.A.”) pomimo tego, że (...) S.A. nie jest wymieniona w załączniku nr 7 do Ustawy jako podmiot wchodzący w skład grupy (...) S.A. (dalej Grupa (...)),
11. naruszenie art. 32 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że możliwe jest korygowanie do wartości ujemnej wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych należnych wytwórcy o część wyniku finansowego podmiotu wchodzącego w skład tej samej grupy kapitałowej co wytwórca;
12. naruszenie art. 35 Ustawy - poprzez jego niezasadne zastosowanie pomimo braku podstaw prawnych do naliczenia Powodowi jakichkolwiek odsetek na jego podstawie;
13. naruszenie art. 35 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że kwotę bazową dla naliczenia odsetek stanowi kwota korekty kosztów osieroconych dla wytwórcy (obliczona zgodnie z artykułem 30 ustęp 1 Ustawy) skorygowana o wynik finansowy innych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej wraz z tym wytwórcą (zgodnie z artykułem 32 Ustawy), a nie kwota korekty kosztów osieroconych ustalona dla wytwórcy przed dokonaniem takiego skorygowania;
14. naruszenie art. 35 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że stawki odsetek mają charakter stawek stałych, a nie stawek progresywnych;
15. naruszenie art. 35 Ustawy - poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że odsetki podlegają naliczeniu od dnia, w którym wytwórca otrzymał pierwszą ratę zaliczki na poczet kosztów osieroconych na dany rok, od całej wartości różnicy między kwotą wypłaconej zaliczki a kwotą należnych wytwórcy w danym roku kosztów osieroconych, zaś ich naliczenie nie rozkłada się proporcjonalnie na każdą z rat wypłaconych wytwórcy zaliczek;
16. naruszenie art. 7 w zw. z art. 10 ust. 1 ust. 2 Konstytucji RP - poprzez przekroczenie przez Prezesa URE jego kompetencji jako organu administracji publicznej polegające na niezastosowaniu stanowiącego dla Prezesa URE źródło obowiązującego go prawa artykułu 30 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 4 Ustawy wynikłe z zastosowania przez Prezesa URE niedopuszczalnej wykładni celowościowej przepisów Ustawy;
17. naruszenie zasady prawdy obiektywnej oraz uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, określonych w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez brak działania Prezesa URE w kierunku wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, w szczególności poprzez przyjęcie arbitralnych, korzystnych wyłącznie dla Prezesa URE założeń prawnych co do znaczenia pojęć rynek konkurencyjny i przychody i w rezultacie zaniechanie działań mających na celu ustalenie rzeczywistych przychodów (...) S.A. ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych;
18. naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, określonej w art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego - poprzez uznanie przez Prezesa URE, że średnia cena sprzedaży energii elektrycznej przez (...) S.A. ustalona przez Prezesa URE na kwotę 182,59 zł/MWh nie jest ceną rynkową, podczas gdy w dniu 19 grudnia 2008 roku Prezes URE wydał Komunikat nr 38/2008 w sprawie uzasadnionych warunków kalkulacji taryf dla energii elektrycznej na rok 2009, w którym Prezes URE zobowiązał wytwórców do renegocjowania umów sprzedaży energii elektrycznej na rok 2009, tak aby poziom ceny sprzedaży przez wytwórców nie był wyższy niż 165 zł/MWh;

19. naruszenie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art.74 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez uniemożliwienie (...) S.A. zapoznania się z całością materiału dowodowego, na którym Prezes URE oparł Decyzję oraz wypowiedzenia się odnośnie całości zebranego materiału dowodowego na skutek bezpodstawnej odmowy dostępu (...) S.A. do danych i informacji zawartych w dokumentach wskazanych postanowieniu Prezesa URE z dnia 26 lipca 2010 roku, znak (...) (...) (dalej „Postanowienie”), poprzez wyłączenie tych dokumentów z akt sprawy i niedostarczenie tych informacji w innej formie.

Na podstawie przedstawionych zarzutów powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych dla (...) dla roku 2009 na kwotę (+) 6 830 520 zł. ewentualnie o uchylene zaskarżonej decyzji w całości.

Powód wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań następujących świadków, na okoliczności szczegółowo wskazane w treści odwołania:

- A. P., pracownika (...) Spółka Akcyjna - na okoliczności szczegółowo opisane na stronie 14, 45 i 46 odwołania,
- M. K., Specjalisty ds. Rozliczeń i Handlu Energią - na okoliczności szczegółowo opisane na stronie 36 odwołania,
- M. P., (...) S.A. - na okoliczności szczegółowo opisane na stronie 40 odwołania;
- M. Z., Głównego Ekonomisty(...)S.A. - na okoliczności szczegółowo opisane na stronie 42 odwołania;
- B. M., Specjalisty ds. (...) S.A. - na okoliczności szczegółowo opisane na stronie 56 odwołania.

oraz o dopuszczenie dowodu z przesłuchania strony - na wszelkie okoliczności, które nie mogą być wykazane innymi dowodami niż zeznanie wskazanego członka zarządu Powoda, a mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w szczególności na wszelkie okoliczności, na które w niniejszym odwołaniu zostały zgłoszone dowody z zeznań świadków oraz dowody z dokumentów, o ile po wyczerpaniu tych środków dowodowych pozostaną jakiegokolwiek niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Strona powodowa wiosa również o dopuszczenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego, prowadzonego przez Prezesa URE, zakończonego wydaniem Decyzji, w szczególności z dokumentów powołanych w uzasadnieniu odwołania na okoliczności tam wskazane.

W przypadku uznania przez Sąd, że ocena poprawności zastosowanej przez Powoda, a omówionej i popartej dowodami w niniejszym postępowaniu, metodologii kalkulacji kwoty korekty rocznej kosztów osieroconych lub ocena poprawności wyliczeń przedstawionych w tabeli kalkulacji kwoty korekty rocznej kosztów osieroconych lub kalkulacji wyniku finansowego(...)S.A., załączonych do niniejszego odwołania, wymaga dodatkowych wiadomości specjalnych, pełnomocnik powoda wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości i rachunkowości na okoliczność wykazania poprawności metodologii opracowanych przez Powoda.

W przypadku uznania przez Sąd, że ocena poprawności którejkolwiek z analiz lub zestawień, przygotowanych i objaśnionych przez Powoda w odwołaniu i stanowiących załączniki do niego, wymaga wiadomości specjalnych, wniósł o powołanie przez Sąd biegłego z zakresu rachunkowości, księgowości lub rynku energetycznego - na okoliczności wskazane, odpowiednio, w takich analizach lub zestawieniach.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, że dla wyliczenia należnej mu kwoty korekty rocznej kosztów osieroconych Prezes URE nie uwzględnił przychodu faktycznie uzyskanego przez Wytwórcę ze sprzedaży energii elektrycznej, ale wyliczył taką korektę w oparciu o nigdy nieuzyskany przezeń teoretyczny przychód ustalony na podstawie przyjętej przez pozwanego ceny energii elektrycznej stosowanej w transakcjach sprzedaży energii elektrycznej przez podmioty

trzecie. Pełnomocnik powoda zarzucił również, że wyliczając kwotę korekty rocznej dla powoda, Prezes URE uznał, że słusznym było skorygowanie jej wartości o część wyniku finansowego(...)S.A. do wartości ujemnej.

Nadto zdaniem strony odwołującej się Prezes URE zakwestionował - w oparciu o wadliwy model porównawczy, porównujący ceny sprzedaży energii powoda z cenami sprzedaży energii grupy innych wytwórców wybranych przez Prezesa URE dla tego celu - rynkowy poziom średniej ceny energii elektrycznej uzyskany przez powoda, odmawiając przy tym powodowi dostępu do modelu oraz materiałów, stanowiących podstawę jego przygotowania.

Powód zarzucił również, że wyliczając kwotę, którą powód zobowiązany jest zwrócić Zarządcy (...) S.A., Prezes URE naliczył odsetki od kwoty korekty uprzednio skorygowanej o wynik finansowy (...) S.A., przyjmując przy tym, że stawki odsetek mają charakter stawek stałych oraz że odsetki winny być naliczane od dnia, w którym powód otrzymał pierwszą ratę zaliczki.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz złożonych przez powoda wniosków dowodowych. Zarzuty odwołania pozwany uznał za nie zasługujące na uwzględnienie i podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Powołując się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz poglądy doktryny Prezes URE stwierdził, że zarzuty dotyczące naruszenia wymienionych w odwołaniu przepisów kpa nie mają wpływu na ocenę zasadności wydanej decyzji. Odniósł się również do pozostałych zarzutów (...) zwartych w odwołaniu przedstawiając szczegółowe uzasadnienie swojego stanowiska.

W piśmie procesowym z dnia 30 grudnia 2010 r. powód podtrzymał wszystkie dotychczasowe twierdzenia i zarzuty. Ustosunkował się również do twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na odwołanie i przedstawił swoje stanowisko w odniesieniu do poruszonych przez Prezesa URE zagadnień.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) SA , której następcą prawnym jest (...) SA jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie , przede wszystkim wytwarzania energii elektrycznej. Powód wchodzi w skład grupy (...) SA.

Powód był stroną długoterminowej umowy na dostawę mocy i energii elektrycznej, zawartej przed dniem 1 maja 2004 r. wskutek przedterminowego rozwiązania której nabył uprawnienie do rekompensat na pokrycie tzw. kosztów osieroconych na zasadach przewidzianych w ustawie.

Bezspornym jest , że stosownie do art. 30 ust. 1 ustawy o rozwiązaniu KDT, wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych za 2009 r. dla (...) SA została ustalona przez Prezesa URE w oparciu o następujący wzór:

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

KOZ_{3(i-1)} - kwotę kosztów osieroconych dla danego wytwórcy określoną w załączniku nr 3 do ustawy, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy "i"; kwota ta dla 2009 roku wyniosła dla wytwórcy 56 309 104 zł;

i - rok, w którym jest obliczana korekta roczna kosztów osieroconych, tutaj rok 2010;

j - kolejne lata między rokiem 2007 a rokiem poprzedzającym dany rok kalendarzowy "i", tutaj kolejne lata pomiędzy rokiem 2007, a rokiem 2009,

sj - stopę aktualizacji równą rentowności pięcioletnich obligacji skarbowych emitowanych na najbliższy dzień poprzedzający dzień 30 czerwca danego roku "j", według danych opublikowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Główny Urząd Statystyczny, powiększonej o różnicę pomiędzy stopą kredytu redyskontowego a stopą depozytową Narodowego Banku Polskiego obowiązującymi w dniu 30 czerwca danego roku "j". Stopy aktualizacji sj za kolejne lata zostały obliczone na podstawie dokumentów wymienionych w pkt 30 - 35 powyżej i wynoszą odpowiednio jak przedstawiono w poniższej tabeli:

rok	sj
2007 r.	7,230%
2008 r.	7,905 %
2009 r.	7,533 %

$\Delta Wdk(i-1)$ - różnicę między rzeczywistą wartością wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację, dostępnego do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „i”, w którym jest obliczana korekta roczna kosztów osieroconych, a prognozowaną wartością tego wyniku dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „i”, w którym jest obliczana ta korekta, określoną w załączniku nr 5 do ustawy. Różnica ta dla wytwórcy w 2009 r. wyniosła 11 629 607 zł;

$KoZW(i-1)$ - wypłaconą wytwórcy kwotę zaliczek na poczet kosztów poprzedzającym dany rok kalendarzowy "i"; zaliczki te dla wytwórcy za 2009r. zostały wypłacone w kwocie 56 800 000 zł;

r_1 - stopę dyskonta, określoną w załączniku nr 6 do ustawy, dla kolejnych lat wynosząca 11,2%.

$\Delta Wdk(i-1)$ została ustalona jako różnica pomiędzy rzeczywistą wartością wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację, wynoszącą dla roku 2009 (-) 18 807 820 zł, a prognozowaną wartością tego wyniku dla 2009 roku, która w załączniku nr 5 do ustawy została określona w kwocie (-) 30 437 427 zł.

Wartość wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację dostępnego do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego (Wdk_j) za 2009 r. została ustalona na podstawie danych zebranych w trakcie postępowania administracyjnego, zgodnie z metodologią przyjętą przez ustawę o rozwiązaniu KDT, w szczególności w oparciu o zapis art 27 ust. 4. Przepis ten określa następujący wzór na obliczenie wartości wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację:

$$Wdk_j = (D_j - K_j)(1 - T_j) + A_j$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

D_j - przychody ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na

rynku konkurencyjnym, osiągnięte przez wytwórcę w 2009 r. w kwocie 103 841 569 zł;

K_j - koszty działalności operacyjnej związanej ze sprzedażą energii elektrycznej, rezerw

mocy i usług systemowych, poniesione przez wytwórcę w 2009 r. w kwocie 141 467 553 zł;

T_j - obowiązującą w danym roku stawkę podatku dochodowego od osób prawnych; w przypadku gdy różnica przychodów ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym i kosztów działalności operacyjnej związanej ze sprzedażą energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych, pomniejszoną o koszty finansowe wynikające z zobowiązań związanych z umowami długoterminowymi oraz koszty finansowe konieczne do poniesienia ze względu na utrzymanie płynności finansowej jest ujemna, to należy przyjąć stawkę podatku dochodowego od osób prawnych równą zero. Uwzględniając powyższe oraz dane wytwórcy stawka ta dla 2009 została przyjęta na poziomie 0%;

Aj - amortyzację w odniesieniu do rzeczowych środków trwałych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, o których mowa w symbolu "N", obliczaną zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dla roku kalendarzowego "j", która w 2009 r. wyniosła u wytwórcy 18 818 164 zł.

Zakres przedmiotowy przychodów oraz kosztów dotyczy podstawowej działalności operacyjnej wytwórcy polegającej wyłącznie na wytwarzaniu energii elektrycznej. Wdki został skalkulowany na podstawie przychodów wytwórcy, osiągniętych w warunkach konkurencyjnego rynku energii elektrycznej ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych (z uwzględnieniem transakcji na rynku bilansującym) oraz odpowiadających im kosztów działalności operacyjnej, w tym: kosztów stałych, zmiennych, kosztów zarządu i sprzedaży.

Powodowy wytwórca w 2009 r. osiągał przychody przede wszystkim z tytułu sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usługi polegającej na utrzymywaniu zdolności wytwórczych na rzecz (...) Spółki Akcyjnej (zwanej dalej (...) SA). Ponadto Wytwórca osiągał przychody z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych do odbiorców końcowych i operatora systemu przesyłowego.

W toku postępowania administracyjnego ustalono, że Wytwórca należy do grupy kapitałowej

(...). Spółką dominującą w grupie (...) jest (...) SA.

W toku postępowania administracyjnego pozwany Prezes URE przeprowadził analizę polityki handlowej i zawieranych przez powodowego wytwórcę umów w celu stwierdzenia, czy miał on możliwość swobodnego wyboru nabywcy energii elektrycznej w zawieranych przez siebie umowach na 2009 r. i czy korzystał z tej możliwości, aby maksymalizować przychody ze sprzedaży energii elektrycznej (m.in. poprzez maksymalne wykorzystanie zdolności wytwórczych). Przeanalizowano dokumenty opisujące model obrotu energią elektryczną obowiązujący w grupie (...) w 2009 r., porozumienie w sprawie zasad współpracy (...) SA ze spółkami z grupy (...) oraz umowę ramową na sprzedaż energii elektrycznej zawartą pomiędzy Wytwórcą a (...) SA, która obowiązywała w 2009 r. Z dokumentów tych wynika, iż w grupie kapitałowej przyjęto model obrotu, na podstawie którego wytwórcy należący do grupy (...) co do zasady sprzedają energię elektryczną do (...) SA.

Wytwórca zawarł porozumienie z innymi podmiotami należącymi do grupy (...), w tym z (...) SA, którego jednym z celów było ograniczenie konkurencji wewnętrznej pomiędzy spółkami z grupy (...). Wytwórca zobowiązał się prowadzić działalność w zakresie obrotu energią elektryczną zgodnie z zasadami ustalonymi przez (...) SA. W wyjaśnieniach zawartych z aktami administracyjnymi Wytwórca stwierdził, że nie był zobowiązany do sprzedaży energii elektrycznej do (...) SA, a sprzedaż tę realizował do tego podmiotu ze względu na fakt, iż uznał uzgodnione warunki za korzystne dla siebie.

W ramach umowy ramowej z (...) SA powód sprzedał w 2009 r energię elektryczną w ilości 545 640 MWh po średniej cenie 182,59 zł/MWh uzyskując za sprzedaż energii elektrycznej z tytułu tego kontraktu 99 630 tys. zł.

Prezes URE przeprowadził analizę porównawczą polegającą na wyznaczeniu porównywalnego w jego ocenie wzorca do kontraktu zawartego przez Wytwórcę, poprzez dokonanie analizy kontraktów zawieranych przez inne elektrociepłownie na rynku konkurencyjnym, w celu wyznaczenia ceny sprzedaży energii elektrycznej ukształtowanej w oparciu o rynek konkurencyjny.

W wybranych do porównania kontraktach zawartych na warunkach rynkowych średnia cena ważona ilością wyniosła 200,82 zł/MWh, natomiast arytmetyczna średnia z cen wyniosła 209,64 zł/MWh. Ceny w wybranych do analizy kontraktach podobnych zawierały się w przedziale 188-236 zł/MWh.

Cena powoda osiągnięta ze sprzedaży energii elektrycznej, która w kontrakcie zawartym z (...) SA wyniosła 182,59 zł/MWh, była niższa od ww. średniej ceny na rynku konkurencyjnym o ok. 9%.

Prezes URE uznając, że przychody ze sprzedaży energii elektrycznej w kontrakcie zawartym z (...) SA nie zostały osiągnięte na rynku konkurencyjnym przyjął w zaskarżonej decyzji, że przychód ten nie może stać się podstawą do ustalenia korekty kosztów osieroconych i w związku z tym do obliczenia przychodu Wytwórcy przyjął ceny po jakich grupa (...) sprzedawała energię elektryczną na rynek konkurencyjny.

Prezes URE ustalił, że przedsiębiorstwa energetyczne należące do grupy (...) sprzedawały w 2009 r. energię elektryczną do niepowiązanych z nimi przedsiębiorstw obrotu oraz na towarową giełdę energii po średniej cenie 189,37 zł/MWh..

Ustalając przychód Wytwórcy uzyskany na rynku konkurencyjnym za pośrednictwem spółek obrotu z grupy (...), Prezes URE przyjął wolumen wynikający z realizacji kontraktu z (...) oraz średnią cenę grupy kapitałowej ze sprzedaży na rynku konkurencyjnym. Zatem w toku postępowania administracyjnego ustalono, że wytwórca uzyskał ze sprzedaży 546 445 MWh energii elektrycznej średnią cenę na rynku konkurencyjnym w wysokości 189,37 zł/MWh. Dało to przychody ze sprzedaży energii elektrycznej z tego kontraktu na rynku konkurencyjnym w wysokości 103 480 290 zł.

Prezes URE nie znalazł podstaw do skorygowania pozostałych przychodów wytwórcy realizowanych ze sprzedaży energii elektrycznej na rynku bilansującym w kwocie 361 279 zł. Zatem przychody Wytwórcy ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym w 2009 r. zostały w zaskarżonej decyzji ustalone łącznie na kwotę 103 841 569 zł.

W grupie podmiotów objętych ustawą o rozwiązaniu (...) należących do grupy (...) znalazły się: (...) SA, (...) SA, (...) SA, (...) SA (zwana dalej (...) SA), (...) Sp. z o.o., (...) SA oraz (...) SA. Z wyjątkiem (...) SA, wszyscy wymienieni wytwórcy otrzymują rekompensaty na pokrycie kosztów osieroconych. (...) SA uczestniczy w programie pomocy publicznej, nie pobierając środków na pokrycie tych kosztów.

Ponieważ wynik korekty wyliczony na podstawie art. 30 ust 1 ustawy dla Wytwórcy ma wartość dodatnią, zdaniem pozwanego, zgodnie z art. 32 ust 3 korektę Wytwórcy należy zdaniem pozwanego pomniejszyć o wartość wynikającą z art. 32 ust 2 obliczoną dla (...) SA proporcjonalnie do udziału kwoty maksymalnej kosztów osieroconych ustaloną dla Wytwórcy w załączniku 2 do ustawy w sumie kwot maksymalnych tych kosztów wszystkich wytwórców wchodzących w skład grupy (...). Udział ten dla Wytwórcy wynosi 0,050.

Prezes URE ustalił, że dla (...) SA wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych dla 2009 r. po uwzględnieniu części wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej (...) SA kwota korekty dla (...) SA wyniosła (-)33 872 472 zł.

Kwota odsetek wyniosła 4 272 979 zł a zatem powód na podstawie decyzji zobowiązany był do zwrotu Zarządcy(...)SA kwoty 38 145 451 zł.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie świadków i strony powodowej uznając, iż okoliczności na jakie dowody te zostały zgłoszone nie będą miały znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Należy podzielić stanowisko Prezesa URE, że zgodnie z definicją kosztów osieroconych zawartą w art. 2 pkt 12 ustawy o rozwiązaniu KDT, kosztami osieroconymi są wydatki wytwórcy niepokryte przychodami uzyskanymi ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych wyłącznie na rynku konkurencyjnym po przedterminowym rozwiązaniu umowy długoterminowej, wynikające z nakładów poniesionych przez tego wytwórcę do dnia 1 maja 2004 r. na majątek związany z wytwarzaniem energii elektrycznej, Oznacza to że wydatki i przychody ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych zrealizowane nie na

rynku konkurencyjnym nie podlegają przepisom tej ustawy, a więc nie są brane pod uwagę przy obliczaniu wysokości środków na pokrycie kosztów osieroconych.

Z uwagi na to, że pomoc publiczna przewidziana w powołanej ustawie jest przyznawana za transakcje sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, pominięcie przez Prezesa URE poszczególnych wydatków i przychodów ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako nie zrealizowanych na rynku konkurencyjnym jest możliwe pod warunkiem udowodnienia tej okoliczności.

W wyniku utworzenia się rynku konkurencyjnego problemem spornym dla stron postępowania było, czy w ramach grupy kapitałowej przedsiębiorstw energetycznych zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 ustawy można mówić o wyłączeniu mechanizmu rynkowego przy transakcjach sprzedaży energii elektrycznej.

Zdaniem Sądu istnienia takiej sytuacji nie da się wykluczyć ze względu na powiązania ekonomiczne i wspólną strategię działania grupy kapitałowej. Nie można jednak zakładać, że jest ona charakterystyczna (zawsze zachodząca) w działaniach podejmowanych przez grupę. Okoliczność ograniczenia konkurencji wewnątrz grupy kapitałowej Jest więc kwestią przeprowadzenia wiarygodnego dowodu.

Wykazanie istnienia takiego zjawiska wymagałoby udowodnienia w konkretnej sprawie, że ceny sprzedaży energii elektrycznej wewnątrz grupy nie były rynkowymi.

Wykazanie powyższego prowadziłoby wprost do wniosku, że transakcje wewnątrz grupy kapitałowej były niekonkurencyjne i stwarzały swojego rodzaju wewnętrzny niekonkurencyjny rynek sprzedaży energii elektrycznej powiązany z zewnętrznym rynkiem konkurencyjnym wyłącznie ceną sprzedaży energii „na wyjściu z grupy kapitałowej”. Wywiedzenie tego faktu w powiązaniu z definicją kosztów osieroconych rekompensowanych wyłącznie na obrót energią na rynku konkurencyjnym dawałaby co do zasady podstawę do wyłączenia przez Prezesa URE przychodów z transakcji wewnątrz grupy kapitałowej do wyliczenia kosztów osieroconych i ich korekty na podstawie art. 30 ustawy o rozwiązaniu KDT.

Przy stosowaniu art. 30 ustawy rola Prezesa URE nie sprowadza się bowiem wyłącznie do dokonania operacji arytmetycznych według podanego wzoru. Prezes może badać zasadność danych podstawionych do wzoru. Chodzi tu np. o koszty i ceny niezgodne z wpisanymi do dokumentów księgowych, a także kosztów i cen generowanych w obrocie wewnątrz grupy kapitałowej.

W rozpoznawanej sprawie, w ocenie Sądu, pozwany nie udowodnił, że sprzedając energię elektryczną wewnątrz grupy kapitałowej powód robił to z pominięciem reguł rynkowych. Tym samym w ocenie Sądu nie można przyjąć, że dokonana przez powoda w 2009 r. sprzedaż energii spółkom z Grupy(...)nie nastąpiła na rynku konkurencyjnym i w konsekwencji przychód osiągnięty z tytułu tych transakcji nie może być brany pod uwagę przy kalkulacji kwoty rekompensaty .Dla uznania tych faktów za udowodnione nie jest wystarczająca sama przez się okoliczność, że powodowa spółka sprzedawała energię do podmiotów z grupy (...).

Zgodzić należy się ze stanowiskiem powoda, że korekta roczna (...) podlega wyliczeniu w oparciu o przychód rzeczywiście przez nią zrealizowany w 2009 roku niezależnie od tego komu sprzedawała wytworzoną energię a nie w oparciu o przychód hipotetyczny wyliczony poprzez przemnożenie wolumenu energii sprzedanej przez (...) w 2009 roku przez cenę sprzedaży uzyskaną nie przez (...) ale przez spółkę obrotu z grupy kapitałowej wytwórcy.

Fakt przynależności do grupy kapitałowej nie oznacza automatycznie, że wszystkie transakcje realizowane wewnątrz grupy nie są oparte na zasadach wolnego rynku, chociaż bezsprzecznie, powiązanie kapitałowe daje możliwość oddziaływania na sferę autonomii poszczególnych podmiotów. Należy przy tym mieć na względzie, że ingerencja w sferę autonomii poszczególnych podmiotów miałaby uzasadnienie, gdyby dawało to korzyści całej, hipotetycznej, grupie kapitałowej, a nie jedynie wywoływało skutki wewnętrzne. Podkreślić również należy, że rynek produkują energii elektrycznej został uznany przez Prezesa URE za konkurencyjny, co miało swój wyraz zwolnieniem podmiotów wytwarzających energię z obowiązku przedstawiania taryf, stosownie do treści art.49 ustawy Prawo energetyczne.

Zważyć też należy, że ustawodawca przewidział okoliczność działania podmiotów w grupach kapitałowych, przewidując korektę wysokości kosztów osieroconych w oparciu o zasady określone w art. 32 ustawy o rozwiązaniu KDT.

Wbrew zarzutom pozwanego, działania powoda na rynku niekonkurencyjnym nie można także wywieść z treści dokumentów określających zasady obrotu energią elektryczną w grupie (...) pod tytułem: „Model obrotu energią elektryczną obowiązujący w (...) Grupie (...) w 2009 roku”, oraz „Porozumienie w sprawie zasad współpracy (...) SA ze spółkami grupy (...)”. Dokumenty te nie zawierają bowiem w swojej treści sformułowań ograniczających swobodę w ustalaniu cen przez podmioty należące do grupy, które byłyby dla nich wiążące.

W ocenie Sądu, wyprowadzanie wniosku, że stosowane przez powoda ceny nie mają charakteru cen rynkowych z porównania ich średniej wysokości z innymi średnimi cenami nie ma dostatecznego logicznego uzasadnienia. Zastosowany przez Prezesa URE model porównawczy budzi szereg wątpliwości co do jego poprawności i adekwatności.

Po pierwsze, kontrakty uznane przez Prezesa URE jako podobne nie stanowią reprezentatywnej próby transakcji sprzedaży energii w Polsce w 2009 roku, gdyż różnią się między sobą w zakresie kluczowych czynników cenotwórczych, dotyczą niewielkiej części wolumenu energii wytworzonej w Polsce w tym czasie a ponadto średnie ceny są rezultatem uśrednienia cen zawierających się w pewnym przedziale. Z zasady, oznacza to, że występują ceny wyższe i niższe od średniej. Oznacza to, że ceny stosowane przez powoda mogą się zawierać w przedziale cen branych pod uwagę przy obliczaniu średniej. Dotyczy to zarówno cen występujących na całym rynku, jak i cen stosowanych w grupie kapitałowej do której należy powód.

Po drugie, zjawisko zróżnicowania cen jest na rynku konkurencyjnym naturalne, gdyż wynika w pierwszym rzędzie z relacji pomiędzy popytem a podażą, a także warunków poszczególnych transakcji. Faktem powszechnie znanym jest zróżnicowanie popytu na energię elektryczną w ciągu roku (np. wyższe w okresie zimowym i niższe w okresie letnim i in.), a także zróżnicowanie podaży (np. wynikające z remontów, warunków pogodowych itp.). Tak więc w zależności od czasu, w którym następuje sprzedaż energii, jej cena może być zróżnicowana. Inny charakter będą też miały ceny uzyskiwane z kontraktów realizowanych w długim okresie czasu, a inny ceny uzyskiwane z jednostkowych, nieregularnych transakcji np. o charakterze „interwencyjnym”. Ceny wynikające z kontraktów realizowanych w dłuższym terminie są z zasady niższe niż wynikające z jednostkowych transakcji, gdyż sprzedawca ponosi mniejsze koszty handlowe i niższe ryzyko handlowe, mając zapewniony systematyczny zbył.

Brak porównywalności warunków działania i zawieranych umów czyni bezprzedmiotowym porównywanie średnich cen.

Prezes URE nie uwzględnił powyższego przyjmując w sposób arbitralny, że przychód wytwórcy powinien zostać wyliczony przy uwzględnieniu średniej ceny energii stosowanej przez spółki obrotu z Grupy (...) z transakcji dokonywanych na zewnątrz grupy kapitałowej, co okazało się istotnym i nieuzasadnionym uproszczeniem.

W konsekwencji doszło bowiem do zastąpienia cen faktycznie uzyskanych, znajdujących odzwierciedlenie w dokumentach finansowych powoda cenami hipotetycznymi. Przełożyło się to na błędne wyliczenia przychodu powoda podstawionymi następnie do wzoru z art. 30 ustawy o rozwiązaniu KDT.

Rację ma powód stwierdzając, że tego rodzaju zabieg był niedopuszczalny, jako że pozbawiony był podstawy prawnej tak w art. 30 jak i w pozostałych przepisach ustawy.

Mając powyższe względy na uwadze, należało uznać za zasadny zarzut powoda, dotyczący błędnego ustalenia przez pozwanego, że powód nie działa na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej i w badanym okresie stosował wewnątrz grupy kapitałowej ceny niższe od rynkowych.

W tej sytuacji należało przyjąć do wyliczenia wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych ceny faktycznie uzyskane przez powoda, mające odbicie w jego dokumentacji księgowej. Właśnie te ceny znalazły się w jego wyliczeniach, które uznane zostały przez Sąd za właściwe.

W ocenie Sądu zasadny jest również zarzut odwołania, że na podstawie art. 32 ustawy KDT niedopuszczalne było pomniejszenie korekty rocznej powodowego wytwórcy wynikiem finansowym innego podmiotu – (...) S.A.

Z przepisu art. 32 ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej wynika, że w przypadku gdy wytwórca, który zawarł umowę rozwiązującą, wchodzi w skład grupy kapitałowej, w kalkulacji kosztów osieroconych uwzględnia się wielkości oznaczone symbolami "N", "SD", "R" i "P", o których mowa w art. 27 ust. 1, w odniesieniu do każdego wytwórcy oraz podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w jednostkach wytwórczych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy, gdzie N oznacza wartość księgową netto rzeczowych środków trwałych i środków trwałych w budowie zaktualizowaną na koniec 2004 r. pomniejszoną o odpisy amortyzacyjne z lat 2005-2006, z uwzględnieniem ust. 2, SD - sumę zaktualizowanej wartości wyników finansowych netto z działalności operacyjnej wytwórcy, skorygowanych o amortyzację, dostępnych do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego od dnia 1 stycznia 2007 r. do roku, w którym wygasa najdłuższa umowa długoterminowa danego wytwórcy, obliczaną w sposób określony w ust. 3, R - wartość aktywów danego wytwórcy po zakończeniu okresu korygowania, obliczaną w sposób określony w ust. 5, P - wysokość dotacji i umorzeń związanych z majątkiem służącym do wytwarzania energii elektrycznej objętym umowami długoterminowymi. Z paragrafu 2. powyższego przepisu wynika, że wysokość korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, koryguje się w przypadku, gdy: 1) wynik prognozowany i rzeczywisty był dodatni - o dodatnią różnicę pomiędzy wynikiem rzeczywistym a prognozowanym $Wdk(i-1)$, o którym mowa w art. 30 ust. 1, podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) wynik prognozowany był ujemny, a wynik rzeczywisty dodatni - o rzeczywisty wynik finansowy na działalności operacyjnej podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Z powyższego wynika, że aby możliwe było posłużenie się przy korekcie kosztów osieroconych rzeczywistym wynikiem finansowym innego podmiotu, konieczne jest aby podmiot ten wchodził w skład tej samej grupy kapitałowej co wytwórca. Znajduje to swoje uzasadnienie w treści art. 32 ustawy „o kosztach osieroconych” odwołującego się wprost do załącznika numer 7 do ustawy. Tymczasem jak wynika z treści załącznika numer 7 dla potrzeb korygowania korekty rocznej na podstawie ustawy o KDT grupę kapitałową z (...) S.A., przyjętą dla określenia wartości korekty rocznej kosztów osieroconych powódki, tworzą (...) S.A. oraz (...) S.A. Zatem (...) S.A. nie należy do tej samej grupy kapitałowej co powódka. Zróznicowanie przynależności do grup kapitałowych skutkowało przyjęciem różnych dla powódki i B. między innymi okresów korygowania. Ustawa o KDT natomiast nie przewiduje możliwości wzajemnego korygowania korekty rocznej w przypadku podmiotów, których okresy korygowania kończą się w różnych latach (art. 2 ust. 6 ustawy o KDT).

W związku z powyższym jedynie na marginesie wskazać należy, akceptując w tym zakresie stanowisko powódki, że gdyby nawet powódka traktowana była jako należąca do tej samej grupy kapitałowej co (...) S.A. to korekta roczna kosztów osieroconych powódki dokonana została przez pozwanego wadliwie. Jak bowiem wynika z przepisu art. 32 ustawy o KDT korygowanie korekt rocznych kosztów osieroconych może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy korekty, o których mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy dla wytwórców wchodzących w skład grupy kapitałowej są dodatnie. Należy w związku z tym przyjąć, że przepis ten zakazuje korygowania „w dół” rocznych korekt ujemnych obliczonych na podstawie art. 30.ust. 1 ustawy o KDT, a co za tym idzie również korygowania rocznych korekt dodatnich obliczonych na podstawie tego przepisu do wielkości mniejszych niż zero, jak to uczynił pozwany. (stanowisko takie zaprezentował Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 02 lutego 2012 r. –sygn. akt VIACa 1022/11).

W konsekwencji należy stwierdzić , że pozwany naruszył art. 30 ust. 1 ustawy KDT i art. 32 ustawy o rozwiązaniu KDT, a w konsekwencji obliczył wielkość korekty rocznej kosztów osieroconych powoda niezgodnie z wzorami matematycznymi zawartymi w art 30 ust 1 tej ustawy i skorygował korektę roczną kosztów osieroconych powoda niezgodnie z zasadami dotyczącymi wytwórców wchodzących w skład grupy kapitałowej zawartymi w art. 32 ustawy o rozwiązaniu KDT.

W związku z powyższym , na skutek błędnego wyliczenia przez Prezesa URE korekty rocznej kosztów osieroconych doszło do naliczenia odsetek z art. 35 ustawy mimo braku podstaw do ich naliczenia , skoro wyliczona w oparciu o art. 30 ust 1 ustawy kwota korekty rocznej jest dodatnia.

Z tych względów zaskarżoną decyzję należało zmienić , orzekając jak w sentencji (art. 479⁵³§2 kpc).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 kpc.